

10 lutego 1931 r.

B42f 17/34

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 12853.

Kl. 11 e 28.

Stanley Bernard Freiberg
(Cincinnati, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki).

Kartoteka.

Zgłoszono 20 kwietnia 1929 r.

Udzielono 22 grudnia 1930 r.

Pierwszeństwo: 21 kwietnia 1928 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Kartoteka według niniejszego wynalazku wyróżnia się tem, że dowolna ilość kartek może być przesuwana w skrzynce lub szufladzie dowolnie daleko względem innych kart, przyczem wyjmowanie kart ze skrzynki lub szuflady jest zbędne.

Rysunek uwidocznia przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok szuflady z góry, fig. 2, 3 i 4 — przekroje wzdłuż odpowiednich linii fig. 1, a fig. 5 — dodatkowe urządzenie do ułatwiania nastawiania poszczególnych części.

Płaska skrzynka lub szuflada 10 posiada na przeciwległych brzegach bocznych 11, 12 korytkowe kanały 13, 14 (fig. 1), w których umieszczone są przesuwne obrotowe pręty 15, 16.

W uwidocznionym przykładzie kanały 13, 14 otrzymuje się przez odgięcie w odpowiedni sposób brzegów płyty dolnej 17 szuflady tak, że tworzą się wewnętrzne listwy w pewnym odstępie od zewnętrznych listw; krawędzie dolne tych wewnętrznych listw znajdują się w pewnym odstępie od płyty 17, dzięki czemu pomiędzy dolnymi krawędziami listw wewnętrznych i dnem szuflady 17 powstają wzdłuż kanałów szczeliny 20 (fig. 2). Wewnętrzne listwy kanałów mają nadto wcięcia 18 w małych odstępach od siebie, a pomiędzy temi wcięciami znajdują się występy 19.

Średnica prętów 15, 16 jest większa niż wysokość szczelin 20 tak, że górne części 22, 23 prętów znajdują się nad końcami

występów 19, lecz nie sięgają tak wysoko do góry i nie znajdują się w tej samej płaszczyźnie, co wycięcia 18.

Pręty 15, 16 służą do podtrzymywania trzymadeł 24 kart, które są przetknięte przez odpowiednie oczka w kartach 27. Druty te (t. j. trzymadła) przedłużają się do kanałów. Końce drutów 24 lub tym podobnych części są w miejscach 25, 26 spłaszczone, przyczem urządzenie jest wykonane tak, że w obu kanałach po obu stronach szuflady po dwa wycięcia znajdują się naprzeciw siebie, a każde trzymadło 24 karty przechodzi przez wycięcia 18 jednej pary kanałów.

Pręty 15, 16 zaopatrzone są również we wycięcia 28 (fig. 3), w których osadzone są spłaszczone końce 25, 26 drutów 24. Zwykle jednak pręty 15, 16 są tak obrócone, że zaopatrzone we wycięcia części obwodowe znajdują się niżej, przyczem spłaszczone końce 25, 26 przylegają do tej części prętów 15, 16, która niema wcięć. Jeżeli jednak pręty 15, 16 zostaną nieco obrócone tak, że wycięcia znajdą się u góry, to spłaszczone końce 25, 26 drutów 24 wejdą we wycięcia 28 prętów 15, 16.

Może to jednak nastąpić tylko wtedy, gdy druty 24 zostaną obrócone o 90° . Powierzchnie 29 spłaszczonych końców 25, 26, które przy zwykłym położeniu kart 27 znajdują się na prętach 15, 16, są tak szerokie, że w tem położeniu nie wchodzi we wycięcia 28. Ściany boczne wcięć 28 oznaczone są na fig. 3 przez 31, 32 i z tej figury widać również, iż w miejscu 33 górny brzeg wcięć 28 jest nieco rozszerzony, celem ułatwienia wchodzenia końców 25, 26 trzymaków 24. Jeżeli trzymaki 24 kart zostaną przez podniesienie kart 27 do góry obrócone o 90° , to wąskie strony 34 spłaszczonych końców 25, 26, które znajdowały się poprzednio w położeniu poziomym, zajmą położenie w płaszczyznach pionowych i wpadną we wycięcia 28.

Przy obrocie prętów 15, 16 we właści-

we położenie wcięć 28 można połączyć dowolną ilość kart z prętami w ten sposób, aby karty przesuwwały się wzdłuż szuflady razem z prętami. Wąska część 35 spłaszczonych końców 25, 26, która znajduje się blisko górnych brzegów wcięć 28, przy obrocie kart o 90° znajduje się jeszcze w położeniu pionowym, poniżej dolnych końców występów 19 tak, że przy przesuwaniu kart występy nie przeszkadzają. W ten sposób można np. przenieść kartę, która poprzednio znajdowała się w wycięciach dość głęboko w szufladzie, o parę wcięć 18 bliżej przedniego końca szuflady. Po dokonaniu przesunięcia, które nie wpływa na położenie reszty kart, obraca się ponownie pręty 15, 16 tak, aby wycięcia 28, w które poprzednio zaszły spłaszczone końce trzymaka wybranej karty, obrócić z położenia zabierającego razem ze znajdującymi się w nich spłaszczonymi końcami trzymaków. Następnie wybrana karta układa się samoczynnie w pierwotne położenie poziome.

Pręty 15, 16 mogą być łatwo obracane zapomocą uchwytów 36. Przy równoczesnym obrocie obu prętów stosować można urządzenie uwidocznione na fig. 5, według której drażek poprzeczny 40 obejmuje końce prętów 15, 16, które mogą się obracać w drażku 40, a uchwyt 41 połączony jest zapomocą drażków 42, 43 z obu prętami 15, 16.

W pobliżu jednego końca obu kanałów bocznych, np. w pobliżu przedniego końca, znajduje się śruba odbojowa 50 (fig. 3). Śruba ta ogranicza przesuw dodatkowej szyny 52, która przewidziana jest na przednim końcu 51 każdego kanału i na swym wewnętrznym końcu, w miejscu 53 posiada mały występ, zachodzący w pierwsze wycięcie 28 odnośnego pręta 15, 16, celem zapobieżenia przypadkowym przesuwom prętów we wszystkich kierunkach. Przez zachodzenie tego występu w różne wycięcia można rozróżnić zapomocą słuchu ilość wcięć, nad którymi pręt został przesunięty;

można jednak stosować również inne urządzenie sygnałowe. Tak np. można w pobliżu przedniego końca prętów zastosować pierścienie, które przy każdym przesunięciu nad wcięciem dają sygnał przez uderzenie o przednią ścianę 60, lub też można, licząc występujące z tej ściany 60 pierścienie, stwierdzać ilość przesuniętych par kart. Na końcach prętów mogą być przewidziane również zwykłe liczby, odpowiednio do odstępów wcięć, celem określenia długości przesuwu.

Szyna 52 posiada na górnej powierzchni w miejscu 54, 55 wcięcia dla końców płaskiej sprężyny 56. Przedni koniec 57 szyny 52 zaopatrzony jest w zgrubienie 58, które po przesunięciu pręta 15, 16 wchodzi we wcięcie obwodowe 59 pręta np. 15 i ogranicza przez to usunięcie lub nadmierne przesunięcie pręta. Przedni koniec jest również najlepiej zaokrąglony, celem ułatwienia wprowadzania pręta do kanału.

Dopóki pręty 15, 16 w kanałach są tak ułożone, że ich powierzchnie boczne, nie zaopatrzone we wcięcia, skierowane są do góry i podpierają spłaszczone końce 25, 26 trzymaków 24 kart, można karty 27 wraz z ich trzymakami odwracać w jedną i w drugą stronę, przyczem trzymaki kart nie wychodzą z wycięć 18. Przy wyjmowaniu trzymaków kart oddzielnie i zakładaniu ich w puste wcięcia należy je zgiąć nieco w kierunku poprzecznym, a następnie puścić je swobodnie, aby mogły się rozprężyć.

Gdy jedna karta 27 razem z trzymakiem 24 została wyjęta z wcięcia, w którym się znajdowała, wówczas wszystkie pozostałe karty i trzymaki przesuwają się o ten odstęp, przez co wolne wcięcie i wszystkie inne wcięcia zostają wypełnione kartami.

W tym celu przesuwają się pręty 15, 16 wzdłuż dotąd, aż urządzenie sygnałowe uwidoczni, że wcięcia 28 przesunęły się o jeden odstęp naprzód pomiędzy dwoma sąsiednimi wcięciami. Następnie obraca się pręty 15, 16, dzięki czemu wcięcia 28 od-

wracają się do góry. Gdy zespół kart, znajdujący się przed pustym wcięciem, ma być przesunięty wstecz jako całość, celem wypełnienia miejsca powstałego przez wyjęcie karty, obraca się przedni zespół kart jako całość o 90° , to znaczy podnosi do góry, a spłaszczone końce 25, 26 wszystkich trzymaków kart wpadają we wcięcia 28 prętów 15, 16. Następnie przesuwają się pręty 15, 16 do wewnątrz o jeden odstęp i obraca je tak, aby końce 25, 26 wyszły z wycięć 28, przez co zespół kart jest znowu nieprzerwany i odstęp jest wypełniony. Przesuw kart przedniego lub tylnego zespołu można również dokonywać w ten sposób, że najpierw obraca się wcięcia 28 do góry, a następnie przesuwają pręty 15, 16, czyli odwrotnie jak opisano powyżej. Przesuw nie ogranicza się oczywiście tylko do jednego odstępu, lecz może być dokonany o dowolną ilość odstępów. Długość umożliwionego skoku drążków 15, 16 zależy głównie od użycia kartoteki. Jednakże widać z tego, że można opróżniać w dowolny sposób i w dowolnych miejscach odstępy, a te ostatnie wypełniać przez przesuwanie całego zespołu kart tak, iż można przenosić w łatwy sposób całe zespoły kart na dowolną odległość.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kartoteka z szeregowo ułożonemi w szufladzie kartami, znamieną tem, że przyrząd przesuwający (15, 16), chwytający trzymaki kart (24), przesuwają dowolnie określone zespoły kart o dowolnie określone odstępy, przyczem karty w nowym położeniu przytrzymywane są zapomocą urządzeń zabezpieczających (18, 19).

2. Kartoteka według zastrz. 1, znamieną tem, że przyrząd przesuwający zaopatrzony jest w pręty (15, 16), które chwytają zapomocą wykonanych w nich wcięć (28) przesuwane karty, przyczem przez podłużne przesuwanie prętów (15,

przyciskane w położeniu roboczym do prętów (15, 16) zapomocą sprężyny (56), opierającej się o górne dno szuflady (10).

14. Kartoteka według zastrz. 5, znamienna tem, że wcięcia (28) są na swych końcach górnych (33) rozszerzone, aby przy podniesionych kartach (27) i spowodowanym przytem obrocie końców (25, 26) trzymaków (24) ułatwić samoczynne wejście tych obroconych końców we wcię-

cia (28) jak również celem umożliwienia wyjścia tych kart z wcięć przy następującym obrocie powrotnym prętów (15, 16) bez przesuwu w kierunku podłużnym trzymaków kart, leżących wolno na prętach.

Stanley Bernard Freiberg.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

